

Най сетнѣ, ний тука можемъ да се основемъ на йоше по високъ авторитетъ, на княза Бисмарка. Въ своята рѣчь на 12 февруарий 1878, въ отговоръ на запитванието на Беннигсена за источния въпросъ, той казва: „Етнографическото положение на България, — както азъ зная отъ достовѣренъ источникъ и както това се вижда отъ най добрата карта, каквато ний знаемъ, картата на Киперта, — е такава, че нейнитѣ национални граници прѣминаватъ: *на западъ* почти безъ чужда смѣсь и отвѣдъ Солунъ; а *на изтокъ* съ малка чужда смѣсь отъ турския елементъ се простира чакъ до Черно море. . . .“.

И потвърждение на тѣзи опрѣдѣления се намира въ названията на селата, отъ които седемъ осми произхождатъ отъ българский корень. Въ Румелия числото на турскитѣ названия е по незначително. Що се касае до гърцитѣ, то най благоприятнѣ за тѣхъ статистици показватъ, че тѣ сѣставляватъ не повече отъ една десета частъ отъ населението. Какъ сж можали въ Атина да си въобразятъ, че гърцитѣ сѣставляватъ болшинство? Заблуждението се обяснява съ това, че статистически тѣ данни сж доставени отъ духовнитѣ, които считатъ за гърци всички принадлежачи къмъ гръцката църква. Това е все едно, ако би да каже нѣкой, че въ Босна между христианитѣ гърцитѣ сж повече отъ католицитѣ. Думитѣ *румъ-мелети* въ Македония употрѣбляватъ както за означение лицата принадлежачи къмъ гръцкото вѣроисповѣданіе, тѣй и за указание принадлежността на гръцката националность.

За да иматъ право да искатъ възвръщаніето на странитѣ, обитаеми отъ българитѣ, еллинитѣ измислили два аргумента. Първия, — тѣхното „етнографическо прѣвѣсходство“. Тѣ сж по благородно племе, отколкото българитѣ; слѣдователно, българитѣ трѣбва да имъ сж подчинени*).

*) Единъ отъ най ученитѣ изъ Атина ми пише слѣдующето: „Вий се заблуждавате относително българитѣ; тѣ сж варвари и такива ще си останатъ. Тѣ сж отъ татарско потекло и, слѣдователно, малко способни за просвѣщение. Не е достаточено само христианството за да ги одѣла. Тѣ иматъ извѣстни качества, но качества на товарни добитаци, заедно съ инстинкта за домакинство, кѣшовничество, както и мравитѣ. Сега, като ви пиша тѣзи редове, азъ имамъ въ къщата си, която правя да дамъ зестра на дъщеря си, около една дузина българи зидари. Тѣй работятъ добрѣ, но тѣ сж добитаци. Въ Атина повечето отъ полвината зидари сж българи“.